

Abstract:

Jens Mammens artikel *Erkendelse som genstandsmæssig virksomhed* er et svar til og et indlæg mod Jesper Döppings ophævelse af subjekt-objekt distinktionen. Han argumenterer for, at erkendelse ~~både~~ må styres af både
 * genstandsprincippet og erkendelsesprincippet.* Genstandsprincippet indebærer, at vi som mennesker erkender virkeligt eksisterende træk ved genstande, som eksisterer i verden forud for den enkeltes erkendelsesvirksomhed, og virksomhedsprincippet, som indebærer, at denne erkendelse formidles gennem menneskelig praksis eller virksomhed. Ligeledes argumenterer Jens Mammen mod, at aktantbegrebet kan omfatte det menneskelige subjekt, idet han fastholder, at menneskelige subjekter kan noget, som objekter ikke kan, de kan identificere og fastholde redskaber over tid, hvor aktanter bare kan interagere. Det karakteriserer den menneskelige erkendelse, at den ikke bare omfatter almen viden, men også omfatter sans for det konkrete. Mennesker kan derfor identificere redskaberne, som det anvender i erkendelsesakten og bruge dem bevidst som standarder til sammenligning, og fordi de har sans for det konkrete, kan de fastholde objekter over tid, selv om de forandrer sig. Derved muliggøres erkendelsens objektivitet.

(fra bogens forord, s. xii-xiii)

*) L&S: virksomhedsprincippet